

Άγιος Ισαάκ ο Σύρος: Ο πειρασμός των ανέσεων

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Image not found or type unknown

Είναι και αυτό μέσα στην ανθρώπινη φύση μας το να επιζητούμε με κάθε τρόπο την άνεση. Η αρρωστημένη μας ύπαρξη εξ αιτίας της πτώσεως, στην ανάπαυση νοιώθει ευχαρίστηση, αυτήν λαχταρά, αυτήν θεωρεί ως την πεμπτουσία της ευτυχίας της. Και σαν να μην φθάνη ο εαυτός μας...

έρχεται και η εποχή μας με τα κομφόρ και τις ποικίλες διευκολύνσεις να καλλιεργήση ακόμη πιο πολύ αυτή μας την διάθεση.

Έτσι ζούμε κυριολεκτικά και αναπνέουμε μέσα σε μία ατμόσφαιρα ευδαιμονισμού και καλοπεράσεως. Άνεση, άνεση, προ παντός και κυρίως άνεση, να ποιο είναι το σύνθημα του σημερινού ανθρώπου.

Μια τέτοια όμως νοοτροπία βοηθεί ή αναστέλλει την κατά Χριστόν προκοπή του κάθε πιστού χριστιανού; Μήπως παρεμβάλλει εμπόδια στην πνευματική του πορεία; Ποια είναι αυτά και πως ξεπερνιούνται; Να μερικά ερωτήματα, που προβάλλει η

σύγχρονη πραγματικότητα και που ζητούν επίμονα την απάντησή τους. Την αυθεντική και σωστή απάντηση μόνο η πείρα των Αγίων του Θεού μπορεί να μας δώσει. Ας ακούσουμε εδώ τι έχει να μας πει ένας από αυτούς: ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος.

1. ΜΙΑ ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ. Τίποτε το σπουδαίο μεσ' την ζωή δεν γίνεται χωρίς κόπο. Γι' αυτό μη φοβάσαι να κουραστής. «Έλαβε ποτέ τις νικην εις τον πόλεμον ή εδέχθη τις τον πρόσκαιρον και αφανιζόμενον στέφανον ή επέτυχε την επιθυμία του θελήματός αυτού ή υπηρέτησε κατά τι τα θεία πράγματα χωρίς πρώτον να καταφρονήση τους κόπους και τας θλίψεις και να αποβάλη εξ αυτού το φρόνημα, όπερ ερεθίζει τον άνθρωπον εις την ανάπαυσιν εκ της οποίας γεννάται η οκνηρία και εξ αυτήν πηγάζει η χαύνωσις;».

Ιδιαίτερα δεν μπορεί να υπάρξει αρετή χωρίς κακοπάθεια. « Συνήθεια έχει η αρετή να υπόκειται εις τα δυσκολίας και πάσα αρετή γινομένη μετά αναπαύσεως είναι κατηγορημένη». Μία ζωή καλοπεράσεως οπωσδήποτε θα έχει θλιβερές επιπτώσεις στην πνευματική ζωή του κάθε πιστού.

2. ΟΙ ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Και πρώτα απ' όλα α) Η δημιουργία δεινών πειρασμών. Πολλές φορές λέγει ο ιερός πατήρ «Ισχυραί συμφοραί και δεινοί πειρασμοί διεγείρονται εναντίον του αναζητούντος την ανάπαυσιν καθ' ότι ακολουθεί το εαυτού θέλημα και προσηλώνει τους λογισμούς αυτού εις τούτο. Επειδή ο κυρβερνήτης αυτού είναι η επιθυμία. Τις δεν γνωρίζει ότι και τα πετεινά τη ελπίδι της αναπαύσεως πλησιάζουσιν εις την παγίδα και συλλαμβάνονται; Ή μήπως ο διάβολος δεν παγιδεύει και ημάς εξ αρχής δια του φρονήματος της αναπαύσεως εις εκείνα τα οποία είναι κρυπτά εις τόπους ή εις άλλα τινά πράγματα;»

β) Η πνευματική αδιαφορία. Με τις πολλές ανέσεις εκθηλύζεται η ανθρώπινη φύση. Η υπερβολική φροντίδα του ανθρώπου για την καλοπέραση του σώματος τον κάνει να μην πολυανησυχεί για το καλό της ψυχής του. «Όπως το πυρ εις τα υγρά ξύλα δεν ανάπτει και η θεία θερμασία δεν ανάπτει εις την καρδίαν εκείνην, ήτις αγαπά την τρυφηλήν ζωήν».

γ) Τέλος, έρχεται η καταφρόνηση του ιδίου του Θεού. Εδώ δυστυχώς καταλήγει ο άνθρωπος, που κάνει σκοπό της ζωής του την καλοπέραση. και το αιτιολογεί θαυμάσια ο άγιος του Θεού άνθρωπος. «Αφού αι αρεταί του Θεού τελειούνται δια των θλίψεων και στενοχωριών, ημείς όμως καταφρονούμεν αυτόν τον Θεόν, όστις έδωκε τα εντολάς κατά των παθών, τα οποία θεριεύουν δια της αναπαύσεως και έτσι καταργούμε την αιτίαν της αρετής, ήτις είναι στενοχωρία και η θλίψις».

Όταν στενοχωρείται το σώμα οι λογισμοί δεν μπορούν να περιπλανώνται σε μάταια πράγματα και εκείνος που υπομένει ευχαρίστως τους κόπους και τις δοκιμασίες εύκολα μπορεί να χαλιναγωγήσει και τους λογισμούς, διότι οι λογισμοί μόνον δια μέσου των θλίψεων παύουν. Αλλά ο ιερός πατήρ δεν αρκείται μόνον στην επισήμανση των θλιβερών επιπτώσεων, που δημιουργούν οι ανέσεις στον άνθρωπο, προχωρεί και στον τρόπον υπερνικήσεώς των.

A. Η ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ.

α) Μη λησμονής την μεταβλητότητα των ανθρωπίνων πραγμάτων. Όλα αλλάζουν σ' αυτήν την ζωή. Και οι ανέσεις, που αναζητούμε δεν μπορεί να είναι κατάσταση νόμιμη. «Εις πάσαν ανάπαυσιν ακολουθεί ταλαιπωρία και εις πάσαν δια τον Θεόν ταλαιπωρία ακολουθεί ανάπαυσις. Όλα τα πράγματα αυτού του κόσμου μεταβάλλονται. Η δεν μεταβολή γίνεται δια των εναντίων ή εις την παρούσαν ζωήν ή εις την μέλλουσαν ή εις την εξ ακολασίας ηδονήν ή εις την προς επίτευξιν της αγιωσύνης γενομένην κακοπάθειαν και ταύτα οικονομεί ο Θεός από φιλανθρωπίαν».

β) Οπλίσου με ζήλο υπέρ της αρετής, που είναι ασυγκρίτως ανώτερη από κάθε ανάπαυση. «Όταν η καρδιά ζηλοτυπήσει εις τα πνευματικά, τότε το σώμα δεν λυπείται εις τας θλίψεις, ουδέ φοβείται και συστέλλεται, αλλ' ανθίσταται κατά του νοός γενναίως και καρτερικώς ως αδάμας εις όλους τους πειρασμούς». Και καταλήγει ο Άγιος Ισαάκ: «Ας ζηλώσωμε και ημείς τον ζήλον του πνεύματος κατά το θέλημα του Κυρίου και θέλει αποδιωχθή αφ' ημών πάσα μαλθακότης, ήτις γεννά εις το φρόνημα ημών την ραθυμίαν».

γ) Μη προσκολλάσαι στην ματαιότητα της παρούσης ζωής. Η αίσθηση της παροδικότητος βοηθάει πολύ στην αποκόλληση της ψυχής από τον μάταιο τούτο κόσμο. «Οι μωροί και οι ανόητοι προτιμούν μάλλον την ενταύθα μικράν ανάπαυση παρά την Βασιλείαν των Ουρανών, μη γνωρίζοντες, ότι κάλλιον είναι να υποφέρη τις παιδεύσεις εις τον αγώνα παρά να αναπαύεται εις στρωμνήν βασιλικήν και να κατακριθή ως ράθυμος. Υπόμεινον λοιπόν τον κόπον του αγώνος εις τον οποίον εισήλθες, ίνα λάβης παρά του Θεού τον στέφανον. Οι Άγιοι εν θλίψεσι

εδοκιμάσθησαν εις την αγάπην του Χριστού και όχι δι' αναπαύσεων».

Ωστε λοιπόν, να παύσουμε να επιζητούμε τις ανέσεις, που μας προσφέρει ο πολιτισμός; Θα ερωτήσουν πιθανώς μερικοί. Όχι βέβαια, αλλά μέχρις εκεί που δεν γίνεται εμπόδιο στην πνευματική μας ζωή.

Οι ανέσεις σαν μια ανάγκη ψυχοσωματική του ανθρώπου αλλά και σαν δώρα και αυτά του Θεού μπορούν να αποβούν ωφέλιμες, εάν χρησιμοποιούνται με ένα πνεύμα εσωτερικής ελευθερίας και δεν καταντούν αυτοσκοπός!

Από τη στιγμή, όμως, που πάμε να αντικαταστήσουμε τον Σταυρό, το σύμβολο της θυσίας, με μια αναπαυτική πολυθρόνα φτιάχνοντας έτσι ένα βολικό Χριστιανισμό κομμένο και ραμμένο στις προτιμήσεις μας, βρισκόμαστε έξω από την γνήσια πνευματικότητα και την παράδοση των Αγίων πατέρων μας.

Και εδώ βρίσκεται ο μεγάλος πειρασμός των χριστιανών της εποχής μας. Εάν ο Χριστιανισμός σήμερα παρουσιάζεται τόσο χλωμός και χλιαρός, μήπως οφείλεται σε ένα μεγάλο βαθμό της καλοπεράσεως, που μας έχει κυριεύσει;

Μια αλήθεια, που πρέπει να μας προβληματίσει, όσον πικρή κι αν φαίνεται...

Από το βιβλίο: ΠΑΤΕΡΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ - του αρχιμ. Νικήτα Εμμ. Βουτυρά

Πηγή: perivolipanagias.blogspot.gr